

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): Kryštof Houdek
Název práce: Proč Izrael není v EU?

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce): Tomáš Weiss

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Práce se zabývá výhodami izraelského členství v EU z pohledu Izraele a EU a překážkami, které takovému členství brání. Cíl je poměrně jasně stanoven, ačkoli cesta, která k němu má vést, je v práci hodně klikatá a nepřehledná.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Práce vychází z širokého spektra zdrojů, které obsahuje práce evropských, izraelských, ale i tureckých nebo amerických autorů. Problém je nicméně v definici cílů a metody práce a jejich zasazení do kontextu. Na první pohled toho práce chce obsáhnout příliš mnoho a ze všech úhlů současně. Stačí se podívat na úvod, který tvrdí, že práce se teoreticky opírá o liberalismus, kritickou teorii, neofunkcionalismus, defenzivní neorealismus a postmodernismus (s. 3-4). Metodologicky potom autor provádí kontextuální analýzu, obsahovou analýzu i diskurzivní analýzu (s. 5). Ve skutečnosti ale nedělá nic z toho. Pouze za sebe řadí bez větší logiky nebo metody nejrůznější argumenty, které se objevily v literatuře, na níž narazil, nebo v projevech různých politiků (povětšinou ovšem vytržených z kontextu, respektive do kontextu nijak nezasazených), podle kterých by členství Izraele v EU bylo výhodné. Čas od času se v textu objeví velmi silná tvrzení, která zřejmě jsou autora (nebo s nimi alespoň autor souhlasí, nicméně bez jakékoli argumentační podpory. Příkladem může být tvrzení o výhodnosti izraelského členství v EU: „Začala by [EU, pozn. TW] hrát významnou roli v regionu, možná by zastínila i Spojené státy, které projevují náznaky únavy z vůdčí pozice, kterou v oblasti zastávají. Spřátelené arabské státy by takovým krokem nebyly popuzeny, jak by se dalo předpokládat. Naopak, byly by motivovány k rozvoji silnějších vztahů se Západem. Vliv EU v těchto státech, by značně posílil.“ (s. 21)

V části věnované překážkám izraelského členství sice dává smysl dělit argumenty na právní a politické. Daleko menší smysl ovšem dává výběr tří (očividně náhodných) evropských zemí a jejich vnitropolitické debaty o Izraeli. Problém pochopitelně je především to, že Izrael nikdy přihlášku do EU nepodal. Tím pádem ani nikde neproběhla žádná seriózní politická debata o izraelském členství. Takže všechno, co autor uvádí, je ve své podstatě velmi málo relevantní. Uměle staví evropskou politiku před volbu dobrých vztahů s arabskými státy nebo Izraelem. A tvrdí, že ti, kdo chtějí dobré vztahy s arabskými státy, automaticky nemají dobré vztahy s Izraelem, respektive byli by proti izraelskému členství v EU. To je ale konstrukce, která nemá žádnou oporu ve faktech. Jak je tedy možný případ Spojených států, které jsou schopné mít dobré vztahy jak s Izraelem, tak i s arabskými státy? A navíc jak je možné z dílčí kritiky Izraele zjistit, jak by se daná země (nebo dokonce i daná strana nebo politik) stavěla k případné izraelské přihlášce?

Práce s literaturou je pochybná. Chybí větší kritická práce se zdroji. Příkladem může být využívání zdrojů amerického Gatestone Institute, který je označován za nespolehlivý dokonce i na Wikipedii a který například v minulosti platil cestu do USA a přednášku Geertu Wildersovi. V této souvislosti nelze než odkázat na vynikající interview s Martinem Šmokem v Lidových novinách 26. května 2017 pod názvem „Dnešní protizidovské pomluvy jsou komunistický vynález, říká odborník na genocidy“.

Práce obsahuje některé nepřesnosti týkající se popisovaného tématu. Například pasáž věnovaná EFTA, Evropskému hospodářskému prostoru a jejich vzájemnému vztahu je takových chyb plná (s. 13): Státy EFTA nevstoupily do EEA, ale některé státy EFTA, státy EU a dvě společenství tento prostor utvořily. Švýcarsko se nikdy členem EEA nestalo. Navíc pouze tři z členů EEA z řad EFTA se v roce 1995 staly členem EU.

3. *FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):*

Z formálního hlediska je práce v pořádku. Jazykový projev je přiměřený. Práce obsahuje řadu gramatických chyb, zejména při psaní i/y, např. „z Ben Gurionovi univerzity“ (s. 5).

4. *STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):*

Práce je dosti slabá. Její odpověď na výzkumnou otázku je velmi nepřesvědčivá. Autor ke svým zdrojům přistupoval značně nekriticky. Práce nemá jasnou metodu.

5. *OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):*

Autor by měl během obhajoby odpovědět na otázky obsažené výše v posudku a vymezit se vůči námitkám v něm uvedeným. Kromě toho by mohl během obhajoby odpovědět na následující otázku:

- a) V jakých oblastech by měl Stát Izrael v současné době největší problémy při plnění požadavků *acquis communautaire*, pokud by začal vyjednávat o členství v EU?

6. *DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):*

Práci doporučuji k obhajobě. V případě excelentní obhajoby je možné ji hodnotit známkou **dobře**.

Datum: 31. května 2017

Podpis:

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.